

особености на градските селища. Параметрите на този критерий, както и изискването за минимален брой население, са различни в отделните страни. Така в Канада е възприето средната гъстота да бъде 1000 души на кв. миля, в Индия - 390 души на кв. км., в Чехия - 100 души на един хектар и т.н.

Използването на този критерий в България е до голяма степен неподходящо, тъй като нашите градове и въобще селищната ни мрежа се е развивала в широчина и се отличава със значително по-ниска гъстота на обитаване, в сравнение с други страни. Все пак може да се посочи, че в град Пловдив гъстотата на обитаване достига около 4500 души на кв. км., в Ямбол - около 900 души и т.н. Ако се вземе предвид този факт, за България параметърът на средната гъстота на обитаване би трябвало да достигне поне 500 души на кв. км.

■ **Изпълняване на определени административни функции.** Този критерий е основен при даването на статут на град в страни като Бразилия, Китай, Дания, Египет, Индонезия, Сирия, Турция и др. В посочените страни за град се приема селище, което е център на определена териториално-административна единица - кантон, окръг, община и т.н.

Този критерий за нашата страна е трудноприложим, тъй като някои от нашите градове са се развили като промишлени и туристически центрове, без да са изпълнявали подобни функции.

■ **Изпълняване на определени стопански функции.** Този критерий се базира на факта, че още в древността градовете се развиват като селища, в които населението е заето с неземеделска дейност. Стопанските функции, които изпълнява дадено селище, се отразяват на заетостта на населението му. Параметърът на този критерий е твърде различен за отделните страни. Например в Ботсуана съществува изискване поне 75% от икономически активното население на града да бъде заето извън земеделието. В Чехия изискването е минимум 90% от икономически активните лица да не са заети в селското стопанство. Подобен критерий се използва и в Израел - минимум две трети от населението да не се препитава от земеделието. В Япония над 60% от икономически активното население трябва да е заето в индустрията, или да се препитава от доходи на лица, заети в отрасъла. В Нигерия и Заир също се използва подобен критерий при даване статут на град. В Холандия се изисква заетите в земеделието да не превишават 20% от икономически активните лица в определено селище, за да получи то статут на град.

Подобен критерий би трябвало да се използва и в България. Сега населението на много от новопризнатите през последните 50 години градове е заето предимно в селското стопанство, което пък се отразява на начина му на живот, поведение и т.н. Пример в това отношение са градове като Завет, Антоново, Лозница, Главиница, Пелово, Пордим, Шипка и др. Въпросът тук е за стойността на параметъра. По наше мнение най-целесъобразно е изискването поне 50% от икономически активните лица в дадено селище да са заети извън селското стопанство, за да получи то статут на град. Едно такова изискване при днешните условия би могло лесно да бъде изпълнено за повечето от българските градове.